

jubiläumconcert kamerkoor esGROOT

in de kloosterkerk

lange voorhout 4 den haag

vrijdag 7 november 2008 20.00 uur

10 jaar

esGROOT

requiem van fauré

liederen uit het 10-jarig repertoire o.a. piazzolla, elgar, debussy en segal

dirigent marcela obermeister-shasha

organist richard ram

gastdirigent john macfarlane

sopraan tal shasha

bariton tim maas

esGROOT bestaat 10 jaar, een lustrum!

Wij vieren dit lustrum met een speciaal programma, dat getuigt van onze passie om te zingen en onze belangstelling voor een uiteenlopend repertoire. Dankzij de samenwerking met een aantal fantastische dirigenten is ons zelfvertrouwen de afgelopen jaren zo gegroeid, dat we ook het grote werk niet uit de weg gaan. Met dat grote werk begint vanavond ons programma.

Het Requiem van Gabriel Fauré. Een monumentaal, maar ook intiem werk, waarop we het afgelopen jaar heel hard hebben geoefend. Met dit requiem slaan we een nieuwe weg in: geen a capella, maar zingen met begeleiding van een orgel, en met solisten die het koor voor deze bijzondere gelegenheid heeft uitgenodigd.

Het programma na de pauze is onze keuze uit de vele liederen die we de afgelopen tien jaar hebben gezongen.

We zijn zeer vereerd met de aanwezigheid van John Macfarlane. Hij heeft het koor de eerste jaren gedirigeerd en komt dat speciaal voor dit lustrum weer doen. Met hem zingen we een deel uit ons Engelse repertoire: prachtige melancholische liederen van onder anderen Edward Elgar en John Ireland.

De laatste jaren prijzen wij ons gelukkig met Marcela Obermeister-Shasha als dirigente. Uit het met haar gezongen repertoire zingen we liederen in het Frans, Spaans, Hebreeuws, Jiddish en Portugees. Een gevarieerde keuze dus, en stuk voor stuk onze lievelingsliederen.

Onze dank gaat uit naar de subsidiënt en de vele sponsors en donateurs. Met hun bijdragen hebben zij dit lustrumconcert mede mogelijk gemaakt. Ook danken wij onze lustrumcommissie – Marleen Haye, Patricia Oosterhof en Marnix van Abbe – voor haar geweldige inzet. Tot slot dank aan alle anderen die op welke manier dan ook een bijdrage hebben geleverd aan dit lustrumconcert.

esGROOT heeft 10 jaar gezongen. Dat willen we graag blijven doen. We zien ernaar uit u bij het volgende lustrum weer te mogen begroeten.

En voor nu: een heel fijne avond toegewenst!

Stelly Oppenheimer,
voorzitter esGROOT.

esGROOT

Bewoners van de Haagse Archipelbuurt richtten in 1998 het kamerkoor esGROOT op. De naam is ontleend aan de toonsoort van de eerste stukken die we graag zongen. esGROOT nodigt telkens voor een periode van drie jaar een dirigent uit om het koor te leiden en zong eerder onder leiding van John Macfarlane en Michelle Mallinger. Marcela Obermeister is sinds 2003 bezig esGROOT boven 'buurniveau' uit te tillen. Zij is dermate inspirerend dat we haar voor een tweede termijn hebben weten te strikken; ze besteedt veel aandacht aan klankvorming en zangtechniek.

esGROOT treedt elk jaar ten minste één keer op. Elk optreden draagt een thema. Het concert in 2001 stond in het teken van Shakespeare ('To sing or not to sing'), in 2002 was het thema 'Leven en dood' en in 2003 – het eerste concert met Marcela – 'Once upon a time...', naar de beginregel van het stuk 'Story' van John Cage. In 2004 vond een uitwisseling plaats met een koor uit St.-Germain-en-Laye: in mei was er een gezamenlijk concert in Scheveningen, en in september in een prachtig kerkje in St.-Germain.

Onder invloed van Marcela werd het repertoire steeds internationaler, wat in 2005 leidde tot het programma 'De Koffer'. De Gotische Zaal was uitverkocht en daarom werd een extra concert gegeven in een alweer volle Vredeskapel in de Archipelbuurt. Ruim een jaar later kregen we de Gotische Zaal weer vol met het poëtische 'Je ogen zijn duiven...'. In 2007 deden we mee met het Nederlands Koorfestival in Haarlem, en hoewel een finaleplaats nog buiten bereik lag, had de vakjury veel waardering voor ons. Het thema van ons laatste concert, in de Oudkatholieke schuilkerk in Den Haag, was 'Se queda!', om aan te geven hoe blij we waren dat Marcela een verblijfsvergunning had gekregen en dus bij ons zou blijven.

Marcela Obermeister-Shasha

Marcela Obermeister werd geboren in Argentinië. Na haar studie aan het conservatorium van Buenos Aires vervolgde zij haar opleiding met koördirectie aan de Rubin Academy in Tel Aviv bij Avner Itai. Toen ze in 1994 afstudeerde, werkte ze al met nationaal bekende kinder- en jeugdkoren. Met hen trad ze op bij verschillende grote evenementen, zoals officiële herdenkingsdiensten, bij de viering van de 3000e verjaardag van Jeruzalem, en voor tv-programma's en geluidsregistraties.

Van 2000–2002 vervolgde ze haar studie koördirectie bij Jos van Veldhoven en Jos Vermunt van het Koninklijk Conservatorium in

Den Haag en nam deel aan masterclasses van dirigenten en musici uit verschillende landen, onder wie Gary Bertini, Frieder Bernius en Daan Admiraal (orkestdirectie).

Marcela leidt onder meer het Sjr Chadasj Koor, waarmee ze in 2003 het concert voor de nationale herdenking op 4 mei in de Nieuwe Kerk in Amsterdam verzorgde. Daarnaast is zij artistiek leidster en dirigente van Koor Diplomatiek (Ministerie van Buitenlandse Zaken), van het koor van de Raad van State, van Renanim in Utrecht, en sinds januari 2003 van ons kamerkoor esGROOT.

John Macfarlane

John Macfarlane, geboren in Engeland, is opgeleid in Londen en Oxford. Naast zijn opleiding in de geneeskunde heeft hij altijd klarinet gespeeld en zijn diploma's bij The Royal College of Music gehaald. Hij heeft les gevolgd bij Thea King en Sjef Douwes. In Engeland, de VS en Nederland heeft hij kamermuziekgroepen georganiseerd met in het bijzonder nadruk op de buitengewone combinaties van blazers en strijkers. John woont al dertig jaar in Leiden en is betrokken geweest bij het LUMC, het Leiden English Choir, de orkesten LESKO en Madrigalesco en diverse jeugd-orkesten. Zijn huidige muzikale activiteiten bestaan uit fagot studeren, les geven, componeren, recitalprogramma's voorbereiden en ensemble spelen. Tevens is hij dirigent van projectorkest het Rhayader Ensemble. Hij volgde directiecurssussen bij de stichting SNK, waaronder de Kurt Thomas-cursussen. Hij heeft gewerkt als repetitor bij het Orkest van Utrecht, de Utrechtse Muziekakademie en het Nederlandse Sinfonietta, en als remplacant bas-klarinet in het Nederlands Promenade Orkest.

John was esGROOT's eerste dirigent.

Tal Shasha

Tal Shasha is in 1997 in Israël geboren. Ze kwam naar Nederland toen ze 3 jaar was. Ze speelt piano en vanaf haar achtste zingt ze in het Nationaal Kinderkoor. Met dat koor zong ze met verschillende dirigenten en orkesten, onder meer de Berliner Philharmoniker o.l.v. Simon Rattle. In het Concertgebouw zong ze in de Mattheus Passion, en ze deed mee aan projecten met het Groot Omroepkoor. Met haar koor maakte ze een cd-opname en twee jaar geleden zong ze een solo in de opera Clara S.

Vanavond is het de eerste keer dat Tal samen met haar moeder optreedt.

Tim Maas

Tim is in 1987 geboren in Tilburg. Van zijn zevende tot zijn dertiende was hij lid van de Oosterhoutse Nachtegalen, waarmee hij niet alleen als solist optrad in het reguliere programma, maar ook op concertreizen naar Canada, Zuid-Afrika, Duitsland, Polen en Tsjechië. Hij zong als sopraan bij het Sacramentskoor te Breda en bij de Choralen van de Grote of Onze Lieve Vrouwekerk aldaar. In 2002 won hij een aflevering van het populaire tv-programma 'Una Voce Particulare'. Momenteel studeert Tim zang aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag en volgt hij incidenteel lessen bij Meinard Kraak.

Richard Ram

Richard Ram, geboren te Den Haag, studeerde orgel bij Wim van Beek en koördirectie bij Frans Moonen aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Hij behaalde het einddiploma koördirectie en cum laude het einddiploma orgel. Voor zijn inzet en artistieke prestaties werd hem de zilveren Fock-medaille toegekend. Momenteel doceert hij partituurspel aan het Haagse conservatorium en is hij dirigent/organist van de H. Antonius Abt te Scheveningen. Hij is actief als concertorganist, continuo-speler en begeleider. Daarnaast werkt hij regelmatig mee aan concerten van het Koninklijk Concertgebouw Orkest, het Nederlands Philharmonisch Orkest, het Residentie Orkest en l'Ensemble orchestral de Paris.

esGROOT

Sopranen	Maaïke Gasper Fuusje de Graaff Patricia Oosterhof Joke Schalk Lide van der Vegt Diny Vrolijk	Alten	Marjet van Cleeff Joke Fossen Marleen Haye Stelly Oppenheimer Cathrien Ruoff Clara Venema
Tenoren	Marnix van Abbe Michiel Ottolander Dano Roelvink	Bassen	Harry Fossen Onno Kronenberg Rob Maas Lutz Müller-Kirsch Douwe Schenk Jan Hein Schouw Egbert Visser

Bij het Requiem van Fauré zingen als gasten mee: Erna Dirksen (sopraan) en Rob Braun, Jan Hoogenboom en Joost de Regt (tenoren).

Veel dank gaat uit naar de pianist Leonardo Valiante voor zijn ondersteuning bij het instuderen van het Requiem.

Het Requiem van Fauré

Fauré

Gabriel Fauré werd op 12 mei 1845 geboren in het Zuid-Franse Pamiers als zesde en jongste kind van een niet bijster muzikaal gezin. Al op jonge leeftijd bleek hij een muzikaal talent te hebben, toen hij op het kerkorgel en op een piano ging improviseren. Op school merkte een van zijn leraren zijn talent op en adviseerde zijn ouders dat hij naar de beroemde kerkmuziek-school van Niedermeyer moest gaan, waar hij van zijn negende tot zijn twintigste jaar les kreeg in diverse muzikale technieken, waarbij de nadruk lag op orgel en piano. In 1865 verliet Fauré de school en kreeg hij al snel zijn eerste aanstelling als organist aan de Saint-Sauveur in Rennes. Hij was blij dat Saint-Saëns kort daarop een plek voor hem in Parijs vond.

Na de oorlog ging hij terug naar Parijs en werd onder Charles-Marie Widor assistent-organist in de kerk van Saint-Sulpice. De eerste jaren was de muziek van Fauré voornamelijk romantisch, geschreven in de strikte klassieke stijl die hij op school geleerd had. In 1893 trouwde hij met Marie Fremiet, met wie hij twee zonen kreeg. In 1896 volgde Fauré Massenet op als leraar en later als directeur van het Parijse conservatorium, de meest prestigieuze muzikale positie in Frankrijk, totdat hij in 1920 vanwege een verslechterend gehoor met pensioen ging. Hij overleed op 4 november 1924 in Parijs.

Requiem

Fauré componeerde zijn Requiem in 1887 op 42-jarige leeftijd, waarschijnlijk geïnspireerd door de dood van zijn vader in 1885. Twee weken voor de première stierf ook zijn moeder en hoewel Fauré zelf zei dat hij het 'voor zijn plezier' had geschreven, is het waarschijnlijk dat de dood van zijn ouders bijgedragen heeft aan de totstandkoming van dit karakteristieke requiem.

Het werk begint heel rustig en daardoor heel indrukwekkend. Door met een eenvoudig akkoord te beginnen, krijgen in het vervolg van het stuk de gevoelige nuances hun volle betekenis, namelijk de

verschrikkingen van de dag des oordeels. Het laatste deel In Paradisum ademt een sfeer van rust en eeuwige zaligheid.

Ontstaan en geschiedenis

De versie van het Requiem die tegenwoordig altijd wordt uitgevoerd, is niet de oorspronkelijke. De eerste uitvoering van het in 1887 gecomponeerde werk vond plaats op 6 januari 1888 in het La Madeleine in Parijs. Het werk bevatte toen nog geen Offertorium en ook het Libera Me was nog niet opgenomen. Deze twee delen met de baritonsolo, werden later toegevoegd. In 1889 werd het Hostias ingelast en wat later ook nog het 'canonkoor' O Domine Jesu Christe dat het Hostias omringt. Daarmee ontstond het Offertorium in zijn huidige vorm. Het Libera Me was al in 1877 gecomponeerd, maar werd pas in 1890 aan het Requiem toegevoegd.

De orkestratie van het Requiem liet Fauré grotendeels aan anderen over. Er bestaan dan ook veel verschillende versies van. De orkestbezetting was in de oorspronkelijke versie: eerste en tweede altviolen, eerste en tweede celli, contrabas, orgel, hoorns, trompetten, trombones, harp en vioolsolo in het Sanctus. Een andere orkestratie zoals wij die kennen, met houtblazers en violen, was pas in 1900 gereed. Toen ook pas werd het werk gepubliceerd.

Opvallend is dat in het begin van deze eeuw het Requiem lang niet zo populair was als tegenwoordig. Wat dit requiem anders maakt dan andere is het feit dat van de Sequenta (Dies Irae) alleen het laatste stukje overbleef en verder dat het Pie Jesu op de plaats van het Benedictus terechtkwam. Het Benedictus ontbreekt dan ook. Verder komen het Libera Me en het In Paradisum normaal gesproken ook niet in een requiem voor.

Alle liedteksten en vertalingen

REQUIEM (1887)

I. Introitus - Kyrie

Requiem aeternam dona eis,
Domine
et lux perpetua luceat eis.

Geef hun eeuwige rust Heer
en laat het eeuwige licht hen
beschijnen

Te decet hymnus, Deus, in Sion
et tibi reddetur votum in
Jerusalem

U, God, komt de lof toe in Sion
en U zult aanbeden worden in
Jeruzalem

Exaudi orationem meam;
ad Te omnis caro veniet.
Kyrie eleison,
Christe eleison
Kyrie eleison.

Verhoor mijn gebed;
ieder mens zal tot U komen.
Heer, ontferm U,
Christus, ontferm U
ontferm U.

II. Offertorium

O Domine, Jesu Christe, Rex
Gloriae,
libera animas defunctorum
de poenis inferni,
et de profundo lacu.

O Heer, Jezus Christus, Koning
der heerlijkheid
bevrijd de zielen van de
gestorvenen
van de straf der hel en van de
diepe poel,
van de muil van de leeuw
opdat de hel hen niet verslindt
en ze niet in de duisternis vallen.

libera eas de ore leonis,
ne absorbeat eus tartarus,
ne cadant in obscurum.

Hostias et preces tibi, Domine,
laudis offerimus,
tu suscipe pro animabus illis
quarum hodie memoriam
facimus.

Lof en offer brengen wij U Heer,
aanvaard ze voor die zielen
die wij vandaag gedenken.

Fac eas, Domine, de morte
transire ad vitam,
Quam olim Abrahae promisisti
et semini e jus.
Amen.

Laat hen, Heer, van de dood naar
het leven overgaan,
dat U Abraham belooft heeft en
zijn nageslacht.
Amen.

III. Sanctus

Sanctus, Dominus Deus Sabaoth

Pleni sunt coeli et terra gloria
tua
Hosanna in excelsis.

Heilig, heilig, heilig is de Heer,
God der heerscharen.
Vol zijn de hemelen en aarde van
Uw heerlijkheid.
Hosanna in den hoge.

IV. Pie Jesu

Pie Jesu, Domine, dona eis
requiem
dona eis requiem, sempiternam
requiem

Goede Jezus, Heer, geef hun rust
geef hun rust, eeuwige rust.

V. Agnus Dei

Agnus Dei, qui tollis peccata
mundi
dona eis requiem,
Requiem sempiternam.

Lam Gods, dat de zonden der
wereld wegneemt
geef hun rust,
eeuwige rust.

Lux aeterna luceat eis Domine

Cum sanctis tuis in aeternum,
quia pius es
Requiem aeternam dona eis
Domine,
et lux perpetua luceat eis

Laat het eeuwige licht hen
beschijnen, Heer
Met uw heiligen in eeuwigheid,
Omdat U goed bent.
Geef hun eeuwige rust, Heer,
en laat het eeuwige licht hen
beschijnen

VI. Libera me

Libera me, Domine, de morte
aeterna
in die illa tremenda
Quando coeli movendi sunt et
terra
Dum veneris judicare saeculum
per ignem

Verlos mij, Heer, van de eeuwige
dood
op die angstwekkende dag,
Als de hemel en de aarde zullen
beven,
Als U weerkomt om de wereld
met vuur te oordelen.

Tremens factus sum ego et timeo
dum discussio venerit atque
ventura ira

Het doet mij sidderen en ik ben
bang
voor de komst van Uw oordeel en
Uw toorn.

Dies illa, dies irae
calamitatis et miseriae
dies illa, dies magna
et amara valde

Die dag, dag van gramschap,
onheil en ellende,
die dag, grote en zeer bittere dag.

Requiem aeternam dona eis
Domine
et lux perpetua luceat eis

Geef hun eeuwige rust, Heer
en laat het eeuwige licht hen
beschijnen

VII. In Paradisum

In Paradisum deducant Angeli in
tuo
adventu suscipiant te Martyres

et perducant te in civitatem
sanctam Jerusalem

Mogen de engelen u leiden naar
het Paradijs
en de martelaren u bij aankomst
ontvangen
en u begeleiden naar de heilige
stad Jeruzalem

Chorus Angelorum te suscipiat

et cum Lazaro quondam paupere
a
eternam habeas requiem

Moge het koor der engelen u
opnemen
en moge u eens, met de arme
Lazarus,
de eeuwige rust genieten.

THE SHOWER (1914)

Muziek: Edward Elgar (1857-1934)

Tekst: Henry Vaughan (1621-1695)

Elgar was de grote voorman in het reveil van de Engelse toonkunst ca. 1900. Hij kreeg les van zijn vader, die organist, violist en muziekhandelaar was en volgde enige vioollessen bij Pollitzer in Londen (1877), maar was hoofdzakelijk autodidact.

Cloud, if as thou dost melt,
and with thy train of drops make soft the earth
my eyes could weep o'er my hard heart,
that's bound up and asleep.
Perhaps, at last, some such showers past,
my God would give a sunshine after rain.

THE HILLS (1953)

Muziek: John Ireland (1879-1962)

Tekst: James Kirkup (1918)

Ireland componeerde *The Hills* voor een gala voor de koningin van Engeland. In veel van zijn composities worden visuele of atmosferische impressies in muziek vertaald, op welk punt hij verwant is aan Debussy, Delius en Bax.

How calm, how constant are the hills,
How green and white and golden in the summer light.
Their lakes, their leaping wells are bright
With flower, leaf and rain.
And their profounder rivers run from rocks
That are the altars of the sun.

How calm, how constant are the hills.
Our time's dark gale of ice and fire
Thunders around them but removes them never.
No tempest overthrows their strong humility
They are both god and temple
And their stones are holy, the earth's enduring thrones.

How calm, how constant are the hills.

O MISTRESS MINE

Uit: Twelfth Night

Muziek: Lester Mover

Tekst: William Shakespeare (1564-1616)

O mistress mine, where are you roaming?
O stay and hear your true love's coming,
That can sing both high and low.
Trip no further pretty sweeting,
Journeys end in lovers meeting,
Every wise man's son doth know.
What is love? 'Tis not hereafter;
Present love hath present laughter:
What's to come is still unsure.
In delay there lies no plenty,
Then come and kiss me, sweet and twenty:
Youth's a stuff will not endure.

IC SEG ADIU (ca. 1550)

Anonymus

Ic seg adiu, wi twe wi moeten
scheiden.
tot op ein niew, end al om
vruecht vermeiden.
Ic laet bi (h)u dat herte myn, al
war ghi syt, dar sal ic syn
't si druck oft pyn: altyt sult ghi
die liefste syn.

Ic danck u lief, reyn minlic lief
gepresen.
Die niders fel met haar fenyn;
si letten ons ons blyd' aanschyn,
op dit termyn: altyt sult ghi die
liefste syn.

Ik zeg adieu: wij twee moeten scheiden.
Tot het moment van ons weerzien
zal ik hunkeren naar verlichting van
mijn smart.
Ik laat mijn hart bij je achter;
In gedachten ben ik altijd bij je.
Of dat nu vreugde of verdriet betekent:
Altijd zul jij de liefste zijn.

Ik dank je liefste, onvolprezen kuise
beminnelijke geliefde.
Op dit ogenblik hebben de boosaardige
kwaadsprekers
het geluk, dat op onze gezichten te
lezen stond,
met hun giftige lasterpraatjes
kapotgemaakt.
Altijd zul jij de liefste zijn.

DIEU! QU'IL LA FAIT BON REGARDER!

Uit: Trois Chansons (1908-1910)

Componist: Claude Debussy (1862-1910)

Tekst: Charles d'Orleans (1394-1465)

Dieu, qu'il la fait bon regarder,
la gracieuse bonne et belle;
pour les grans biens que sont en
elle,
chascun est prest de la loüer.
Qui se pourroit d'elle lasser?
Tousjours sa beauté renouvelle.

Dieu, qu'il la fait bon regarder!
Par de ça, ne de là, la mer
Ne scay dame ne damoiselle

God! Wat heeft hij haar mooi
gemaakt!
De bekoorlijke, goed en schoon;
Om de grote deugden die zij bezit wil
eenieder haar wel prijzen.

Wie zou haar kunnen verlaten?
Haar schoonheid vernieuwt zich
steeds weer.

God! Wat heeft hij haar mooi
gemaakt,
De bekoorlijke, goed en schoon;
Noch hier, noch ginds, noch ver over

Qui soit en tous bien parfaits
telle.
C'est un songe que d'i penser

Dieu, qu'il la fait bon regarder!

zee
Ken ik iemand, meisje of vrouw,
Die zodanig perfect is in elke deugd.
Het is een droom om aan haar te
denken:
God! Wat heeft hij haar mooi
gemaakt!

ESHET CHAYIL

Uit: Spreuken 31:10-12,25-27

Muziek: M. Seter

Esjet chajil mi jimtsa
werachok mipnininim michra.

Batach ba lev baala,
wesjalal lo jechesar.

Gemalathoe tov welo ra,
kol jemei chajeha.

Oz wehadar lewoesja,
watschak lejom acharon.
Piha patcha wechochema,
wedorat chesed al lesjona.

Tsofia halichot beita,
welechেম atsløet lo tochel.

Een ondernemende vrouw, wie zal
haar vinden?
Zij is meer waard dan juwelen.
Haar man kan zich op haar verlaten,
aan voorspoed zal het hem niet
ontbreken.

Goed doet zij hem en geen kwaad,
alle dagen van haar leven.

Zij is sterk en eerzaam
Zij zal altijd vrolijk blijven
Met wijsheid opent zij haar mond,
haar tong leert woorden van liefde.

Haar aandacht is steeds op haar huis
gericht,
het brood van luiheid eet zij niet.

TSIPOR SHNIYA

Muziek: Misha Segal

Tekst: Nathan Zach

Raiti tsipor rabat jofi
Hatsipor ra' ata oti.
Tsipor rabat jofi kazot lo er'e od

Ik zag een vogel, zo mooi
En de vogel zag mij.
Een vogel zo mooi als deze

Ad jom moti.

Avar oti az retet sjel sjemesj

Amarti milim sjel sjalom

Milim sje amarti emesj

Lo omar od hajom.

zal ik pas weerzien

Op de dag dat ik sterf.

Een zonnestraal scheen dwars door mij
heen

En ik zei woorden van vaarwel.

Maar de woorden die ik gisteren zei

Zal ik vandaag niet zeggen.

OIF N VEG STEHT A BOIM

Volksliedje, arr. Stanley Sperber

Tekst: Itsik Manger (1901-1969)

Vertaling: Douwe Schenk

Oyfn veg shteyt a boym,

Shteyt er ayngelboym,

Ale feygl funem boym

Zaynen zich tsefloygn.

Langs de weg staat een boom

De takken neergebogen

En alle vogels vlogen

Weg van de boom overal heen

Dray keyn mayrev, dray keyn
mizrech,

Un der resht - keyn dorem,

Un dem boym gelozt aleyn

Hefker far dem shturem.

Drie vlogen naar het westen, drie
gingen oost

En de rest keerde naar het zuiden

En de boom bleef ongetroost

Achter in wind en regenbuien

Zog ich tsu der mame: -her,

Zolst mir nor nisht shtern,

Vel ich, mame, eyns un tsvey

Bald a foygl vern.....

Toen zei ik tegen mijn moeder:
luister,

Als ik straks opeens op een vogel lijk

En al mijn vleugels strek

Laat me dan maar met rust,

moederlief

Ich vel zitsn oyfn boym

Un vel im farvign

Ibern vinter mit a treyst

Mit a sheynem nign.

Ik zal in een boomtop zitten

En wat hippen van tak op tak

En de hele winter lang

Zal ik je troosten met mijn gezang

- Un dos vinter-laybl nem,

Tu es on, du shoyte,

Oyb du vilst nit zayn keyn gast

[Maar moeder zei:] knoop je

winterjas maar stevig vast

En doe een dikke muts over je oren

Wil je niet verwelkomd worden als

Tsvishn ale toyte...
Ch'heyb di fligl, s'iz mir shver,
Tsu fil, tsu fil zachn,

Hot di mame ongeton

Ir feygele, dem shvachn.

Kuk ich troyerik mir arayn
In mayn mames oygn,
S'hot ir libshaft nit gelozt
Vern mir a foygl...

Oyfn veg shteyt a boym,
Shteyt her ayngobogen,
Ale feygl funem boym
Zaynen zich tsefloygn...

gast
Door al die zijn doodgevroren
Ik sla mijn vleugels uit
Maar het kost zoveel moeite, het is te
zwaar
Want zoveel, zoveel heeft moedertje
gegeven
Aan dat kleine zwakke vogeltje van
haar.

Met tranen in de ogen
Kijk ik naar mijn moeders blik
Haar liefde stond niet toe
Dat ik uitvloog, niet ik

Langs de weg staat een boom
De takken neergebogen
En alle vogels vlogen
Weg van de boom overal heen.

BALADA PARA UN LOCO / DE BALLADE VOOR EEN GEK

Muziek: Astor Piazzolla (1921-1992)

Tekst: Horacio Ferrer (1933)

Nederlandse interpretatie: Douwe Schenk

Las tardecitas de Buenos Aires
tienen ese, qué sé yo, viste?
Salgo de casa por Arenales, lo
de siempre en la calle y en mí,
cuando de repente, detrás de ese
árbol, se aparece él, mezcla rara
de penúltimo linyera y de
primer polizonte en el viaje a
Venus.

Medio melón en la cabeza, las
rayas de la camisa pintadas en la
piel, dos medias suelas clavadas
en los pies y una banderita de
taxi libre en cada mano.

De namiddagen van Buenos Aires,
die hebben datteh... weet je wel? Ik
ga de deur uit, slenter over de
Arenales en alles lijkt gewoon: op
straat en in mijn hoofd. En dan
opeens... vanachter een boom staat
hij daar voor me, bizarre kruising
tussen een scharrige landloper en de
eerste smeris op Venus-expeditie: een
halve meloen op z'n kop, de streepjes
van zijn overhemd op z'n lijf
geschilderd, twee halve zolen aan z'n
voeten geklonken en in iedere hand
een vlaggetje met 'taxi vrij' erop.

Parece que sólo yo lo veo,
porque él pasa entre la gente y
los maniquies le guiñan, los
semáforos le dan tres luces
celestes, y las naranjas del
frutero de la esquina le tiran
azahares.

Y así, medio bailando, medio
volando, se saca el melon, me
saluda, me regala una banderita
y me dice:

Ya sé que estoy piantao,
piantao, piantao,
no ves que va la luna rodando
por Callao
y un corso de astronautas y
niños con un vals
me baila alrededor...

Ya sé que estoy piantao,
piantao, piantao, yo miro a
Buenos Aires del nido de un
gorrión, y a vos te vi tan triste;
vení, volá, sentí, el loco berretín
que tengo para vos.

Loco, loco, loco,
cuando anochezca en tu porteña
soledad,
por la ribera de tu sábana
vendré,
con un poema y un trombón a
desvelar tu corazón.

Loco, loco, loco, como un
acróbata demente saltaré, sobre
el abismo de tu escote hasta

't Lijkt alsof ik de enige ben die hem
ziet, want hij loopt tussen de mensen
door en de etalagepoppen knipogen
naar hem, alle stoplichten staan op
hemelsblauw en de sinaasappels van 't
fruitstalletje op de hoek strooien
bloesems in zijn richting.

En zo, half dansend en half zwevend,
neemt hij zijn meloen af, groet me,
geeft me een taxivlaggetje, en hij
zegt:

"Ik weet: ik ben geschift, gek als een
deur; maar kijk eens hoe
de maan haar baan trekt langs Callao,
en een stoet astronauten en kinderen
walsend om me heen dromt... kom,
dans en zweef toch mee!"

"Ik weet 't, ik ben gek, knetter
geschift, ik kijk uit op Buenos Aires
vanuit een mussennest, en jij, je kijkt
zo sip... kom, vlieg nou met me mee,
en voel hoe gek ik op je ben."

"Gek, geschift en mesjokke!
Als de avond in jouw grootsteedse
eenzaamheid, kruip ik omhoog langs
de rand van je laken met een gedicht
en mijn trombone om je hart uit de
slaap te houden."

"Gek, geschift, mesjokke als een
mallote acrobaat waag ik de sprong
over de afgrond tussen je borsten tot

sentir que enloqueci tu corazón
de libertad, ya vas a ver.

Y así diciendo, el loco me
convida a andar en su ilusión
super-sport. Y vamos a correr
por las cornisas con una
golondrina en el motor.

De Vieytes nos aplauden: Viva,
viva... los locos que inventaron
el amor; y un ángel y un
soldado y una niña nos dan un
valsecito bailador.

Nos sale a saludar la gente
linda. Y el loco, loco mío, qué
sé yo, provoca campanarios con
su risa, y al fin me mira y canta
a media voz:

Quereme así, piantao, piantao,
piantao...
trepate a esta ternura de loco
que hay en mí, ponete esta
peluca de alondra y volá, volá
conmigo ya: veni!

Quereme así piantao, piantao,
piantao...
abrite los amores que vamos a
intentar la trágica locura total de
revivir, vení, volá, vení,
tra...lala...lara...
Viva! viva! viva!
Loco el, y loca yo...
Locos... todos... locos.
Loco el y loca yo!!!!

ik voel dat ik je hart op hol heb, dol
van vrijheid, let maar op!"

En zo doorkletsend, nodigt hij me uit
voor een ritje in zijn supersone
fantasie, en met zwaluwaandrijving
scheuren we door de bochten. Vanuit
Vieytes, het gesticht, juichen ze ons
toe:

"Hoera! hoera!", de gekken,
uitvinders van de liefde; en een engel,
een soldaat en een klein meisje doen
een rondedansje voor ons.

De incrowd stroomt de straat op om
ons te groeten. En de Gek, mijn gek!
weet ik veel! brengt klokken aan 't
luiden met zijn lach, tot hij me
aankijkt en zachtjes begint te zingen:

"Heb me lief zoals ik ben, totaal
geschift, klauter op tegen de muur van
tederheid die in mij raast. Hier, zet
een verenpruik op en vlieg met me
mee, kom op, ja nu meteen, kom op
dan, hup, vlieg!"

*"Hou van mij, zoals ik ben, gek als
een deur, stort je met mij in 't
avontuur, voel het leven in je
terugstromen, volslagen getikt, kom
op, vlieg met me mee, trai-lai-la-
larara!"*

Hoera, hoera, hoera! Hij is gek en ik
net zo...! Stelletje gekken, allemaal
geschift, lijpkezen...
Hij is zot en ik dus ook!!!

VERDE MAR DE NAVEGAR / DE GROENE ZEMANSZEE*tekst: Duda**arrangement: Capiba*

Een lied waarin de Afrikaanse slaven uiting geven aan hun verdriet over het gemis van hun vaderland in de tijd van de kolonisatie van Brazilië. Cabinda is een provincie van Angola.

Batuqueiro que baque é esse?
É o baque de vossa alteza.
E não há mais um outro
baque?
Ha senhor mas é só tristesa.

Wat is dat toch voor lied?

Is dat het lied van jullie koning.
En is er dan geen ander lied?

Dat is er zeker, mijnheer,
maar dat is zo triest.

Cadê leão coroadado,
cadê Cabinda brilhante,
cadê cruzeiro do forte,
maracatu, elefante?
Olho o céu, olho para o mar:
verde mar de navegar,
verde mar.

Waar is de gekroonde leeuw,
Waar is het schitterende Cabinda,
Waar is het kruis dat torent boven het fort,
Waar is de maracatu en de olifant?
Kijk naar de lucht, kijk naar de zee,
De groene zeemanszee,
De groene zee.

ROSA AMARELA / GELE ROOS*Muziek: Heitor Villa-Lobos (1887-1959)*

Na, na, na, na
Olha a rosa amarela, rosa,
Tão bonita e tão bela, rosa.
Olha a rosa amarela, rosa,
Tão bonita e tão bela, rosa.

Mmmmmmm.....
Kijk eens naar de gele roos,
Zij is zo mooi en lieflijk,
Deze roos,
Deze roos.

Ya, ya, meu lenço o ya ya
Para m' enxugar o ya ya.
Nesta despedida o ya ya
Ja me faz chorar o ya ya.

Met mijn zakdoek
Droog ik mijn tranen.
Dit afscheid doet mij verdriet
En laat mij huilen.

Zingen bij esGROOT?

www.esGROOT.nl

Er zijn vacatures bij de sopranen en de tenoren.

Lustrumboek

Ter gelegenheid van ons lustrum is met veel enthousiasme een prachtig jubileumboek samengesteld.

Het is ook voor u te koop! Bestellen kan bij de ingang; daar ligt een exemplaar ter inzage.